

Valitkaa elämä

”Taivas ja maa ovat todistajinani, kun nyt sanon: Minä olen pannut teidän valittavaksenne elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitkaa siis elämä, että te ja teidän jälkeläisenne saisitte elää.” (5. Moos. 30:19.)

Avaintekstit:

1. Moos. 2:8, 9;
Room. 6:23;
1. Joh. 5:12;
5. Moos. 30:1–20;
Room. 10:6–10;
5. Moos. 4:19, RK 2012;
Ilm. 14:6–12.

On aina surullista, kun joku sairastuu vakavasti. Tässä tapauksessa kyse oli nuoresta 22-vuotiaasta naisesta, jolla diagnosoitiin tappava aivokasvain. Nykylääketieteen huimasta kehityksestä huolimatta muuta ei ollut tehtävissä kuin odottaa vääjäämätöntä. Tämä nuori nainen, Sandy, ei kuitenkaan halunnut kuolla.

Niinpä hänellä oli suunnitelma. Hänen kuolemansa jälkeen hänen päänsä nestemäiseen tyypeen upotettuna syväjäädytettäisiin siinä toivossa, että hänen aivosolunsa voitaisiin näin säilyttää. Pää saisi odottaa pakastettuna 50, 100 tai ehkä 1 000 vuotta, kunnes joskus tulevaisuudessa, kun teknologia olisi kehittynyt riittävän pitkälle, hänen hermosoluyhteyksiä täynnä olevat aivonsa voitaisiin liittää ja ladata tietokoneeseen, ja näin Sandy voisi jatkaa ”elämäänsä”, kenties jopa ikuisesti.

Surullinen kertomus, eikä vain siksi, että nuori ihminen oli kuolemassa, vaan myös siksi, mihin hän pani toivonsa elämästä. Useimpien ihmisten tavoin Sandy halusi elämää, hän halusi elää. Hän valitsi kuitenkin tien, joka ei lopulta johda mihinkään.

Tällä viikolla jatkaessamme Viidennen Mooseksen kirjan tutkimista tarkastelemme meille annettua mahdollisuutta valita elämä, mutta valita se niillä ehdoin kuin Jumala, elämän Antaja ja Ylläpitäjä, sitä meille armollisesti tarjoaa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 20.11.2021

ELÄMÄN PUU

Kukaan meistä ei pyytänyt päästä tänne, eihän? Emme valinneet olemassaoloamme sen enempä kuin valitsimme paikkaa tai aikaakaan, johon synnyimme, tai vanhempiamme.

Sama koski Aadamia ja Eevaa. Hekään eivät valinneet tulla Jumalan luomiksi sen enempä kuin jokin lehti, kivi tai vuori. Ihmisolentoina meille ei annettu vain olemassaoloa (kivi-kin on olemassa), eikä vain elämää (ameballakin on elämä), vaan elämä ajattelevina, vapaina olentoina, jotka on luotu Jumalan kuviksi.

Emme silti valinneet tätäkään osaa. Jumala kuitenkin tarjoaa meille mahdollisuuden valita, haluammeko jatkaa olemassaoloamme; toisin sanoen voimme valita pitää elämämme, ikuisen elämän hänessä. Voimme saada sen Jeesuksen ja hänen ristinkuolemansa ansiosta.

Lue 1. Moos. 2:8, 9, 15-17 ja 1. Moos. 3:22, 23. Mitkä kaksi vaihtoehtoa Jumala antoi Aadamille koskien tämän olemassaoloa?

”Keskellä Eedeniä kasvoi elämän puu, jonka hedelmillä oli kyky tehdä elämä ikuiseksi. Jos Adam olisi pysynyt kuuliaisena Jumalalle, hänellä olisi aina ollut vapaa pääsy tämän puun luokse ja hän olisi elänyt iankaikkisesti. Mutta kun hän teki syntiä, hänet erotettiin elämän puun yhteydestä ja hän tuli kuoleman alaiseksi. Jumalan tuomio: ’Maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman’, merkitsee elämän täydellistä sammumista.” (8AO 46.)

Alusta alkaen Raamattu esittää meille vain kaksi vaihtoehtoa: ikuisen elämän, joka meidän oli alkuperäisen suunnitelman mukaan määrä säilyttää, tai ikuisen kuoleman, joka tavallaan on vain palaamista siihen olemattomuuteen, josta alun perin tulimmekin.

On kiintoisaa, että elämän puu, joka Raamatun mukaan antaa kuolemattomuuden, esiintyy Raamatun ensimmäisessä ja viimeisessä kirjassa. Lue Ilm. 2:7 ja Ilm. 22:2, 14. Tarkoitus oli, että meillä olisi vapaa pääsy elämän puulle, mutta synnin takia me menetimme oikeuden siihen. Kerran, kun syntiongelman on lopullisesti ja peruuttamattomasti ratkaistu, lunastetut, jotka valitsevat elämän, pääsevät taas elämän puulle aivan kuten alun alkaen oli tarkoituskin.

Miten me päivittäisillä valinnoillamme asetumme joko elämän tai kuoleman puolelle?

**EI VÄLI-
MAASTOA**

Läpi koko Raamatun meille esitetään vain kaksi vaihtoehtoa, joista valita.

Lue seuraavat raamatunpaikat. Mitä kahta vaihtoehtoa teksteissä joko suoraan tai epäsuorasti tarjotaan? Millaisina vaihtoehdot esitetään?

Joh. 3:16 _____

1. Moos. 7:22, 23 _____

Room. 6:23 _____

Room. 8:6 _____

1. Joh. 5:12 _____

Matt. 7:24-27 _____

Meillä ihmisillä ei lopulta ole minkäänlaista välimaastoa. Ennen kuin suuri taistelu on lopullisesti ohi synty, Paholainen, pahuus, tottelemattomuus ja kapina tullaan täydellisesti tuhoamaan. Sen jälkeen jokaisella meistä henkilökohtaisesti on joko elämä, ikuinen elämä, jollaisen Jumala meille kaikille ennen maailman luomista alun perin suunnittelikin, tai sitten meillä on vastassa ikuinen kuolema eli ”ikuinen kadotus, ero Herrasta ja hänen voimansa kirkkaudesta” (2. Tess. 1:9). Raamatusta ei löydy muita vaihtoehtoja meille.

Kumpi kohtalo tulee olemaan meidän? Vastaus on lopulta meidän ratkaistavissamme. Meidän on tehtävä valinta: elämä vai kuolema.

Miksi ikuisen elämän ja ikuisen kuoleman viitekehyksestä tarkasteltuna raamatullinen totuus siitä, ettei helvetti ole paikka, jossa kärvennettäisiin ja kidutettaisiin ihmisiä ikuisesti, on niin lohdullinen? Mitä se kertoisi Jumalan luonteesta, jos kadotettujen kohtalo na olisi ikuinen, tietoinen piina?

**ELÄMÄ,
HYVYYS JA
SIUNAUS VS.
KUOLEMA,
PAHUUS JA
KIROUS**

Viidennen Mooseksen kirjan loppupuolella on pitkä varoitus siitä, mitä kansalle kävisi, jos he olisivat Herralle tottelemattomia ja rikkoisivat liittolupauksensa. 5. Moos. 30. luku alkaa kuitenkin lupauksella siitä, että vaikka he lankeaisivatkin tottelemattomuuteen ja rangaistuksena heidät karkotettaisiin, Jumala toisi heidät silti takaisin luvattuun maahan, jos he kätuisivat ja kääntyisivät pahoilta teiltään.

Lue 5. Moos. 30:15-20. Mitä vaihtoehtoja muinaiselle Israelille esitetään? Miten vaihtoehdot heijastelevat sitä, mistä koko Raamattu puhuu?

Herra on pannut heidän eteensä kaksi vaihtoehtoa; periaatteessa saman asetelman kuin Aadamin ja Eevan eteen Eede- nissä. 5. Moos. 30:15 (RK 2012/VKR) käytetyt heprean kielen sanat 'hyvä' (tōv) ja 'paha' (rā'), ovat samat sanat, joita käytetään 1. Mooseksen kirjassa hyvän- ja pahantiedon puusta. Raamattu ei tarjoa mitään välimaastoa. Ei ole mitään neutraalia aluetta. He joko palvelevat Herraa ja saavat elämän, tai he valitsevat kuoleman. Sama pätee meihin.

Elämä, hyvyys ja siunaus vai kuolema, pahuus ja kirous? Jumala tarjoaa hyvää, elämää ja siunauksia, mutta jos ihmiset kääntyvät hänestä pois, pahat asiat ovat luonnollisia seurauksia, sillä silloin heillä ei ole enää Jumalan suojelusta.

Miten asian sitten ymmärrämme, joka tapauksessa ihmisille tarjotaan nämä vaihtoehdot. On myös selvää, että heillä on vapaa tahto tehdä vapaita valintoja. Näissä ja monissa muissa vastaavissa sekä Vanhan että Uuden testamentin jakeissa ei olisi mitään järkeä ilman vapaan tahdon ja vallinnan pyhää lahjaa.

Oikeastaan Herra sanoi heille: *Sillä vapaalla tahdolla, jonka olen teille antanut, valitkaa elämä, hyvyys ja siunaus, älkää kuolemaa, pahuutta ja kirousta.*

Tuntuu ilmiselvältä, mikä oikea valinta heidän kohdallaan olisi ollut. Ja kuitenkin tiedämme, mitä tapahtui. Suuri taistelu oli yhtä todellista silloin kuin se on nyt. Meidän tulisi oppia Israelin esimerkistä, mitä voi tapahtua, jos emme anna itseämme kokonaan Herralle ja valitse elämää.

Lue 5. Moos. 30:20. Huomaa rakkauden ja kuuliaisuuden yhteys. Mitä Israelin piti tehdä ollakseen uskollinen Herralle? Miten samat periaatteet soveltuvat meihin tänä päivänä?

EI LIIAN VAIKEA

Viidennen Mooseksen kirjan 30. luku alkaa sillä, että Herra kertoo, mitä tapahtuu, jos kansa katuu ja kääntyy pahoilta teiltään. Miten ihania lupauksia heille annettiinkaan!

Lue 5. Moos. 30:1-10. Mitä lupauksia he saivat, vaikka ne koskivatkin sitä, mitä heille tapahtuisi, jos he olisivat tottelemattomia? Mitä tämä opettaa Jumalan armosta?

Oli varmasti lohdullista kuulla tällaisia sanoja. Tarkoituksena ei silti ollut sanoa, ettei ollut väliä, kääntyisivätkö he pois noudattamasta Jumalan käskyjä. Herra ei tarjoa kenellekään halpaa armoa. Lupausten oli tarkoitus osoittaa heille Jumalan rakkautta, jolloin he vastauksena rakkauteen rakastaisivat vuorostaan Jumalaa olemalla kuuliaisia hänen sanalleen.

Lue 5. Moos. 30:11-14. Mitä Herra heille tässä sanoo? Mikä lupaus jakeista löytyy? Tuleeko mieleesi Uuden testamentin tekstejä, joissa sama lupaus toistuu?

Katso tätä vetoomusta, jonka kieli on niin kaunista ja jonka logiikka ei petä. Herra ei pyydä heiltä mitään liian vaikeaa. Hänen käskynsä eivät ole liian vaikeita tai salaperäisiä heidän ymmärtää. Eivätkä ne ole liian kaukana, heidän tavoittamattomissaan. Ne eivät ole taivaassa niin, että jonkun pitäisi niitä nousta hakemaan heille; eivätkä ne ole merten takana niin, että jonkun pitäisi niitä sieltä noutaa. Herra sanoo: "Sana on aivan lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää." (5. Moos. 30:14, RK 2012.) Sinä siis tunnet sen niin hyvin, että pystyt sen sanoillasi ilmaisemaan. Se on sydämessäsi, joten tiedät, mitä tehdä. Meillä ei ole tekosyitä olla tottelematta. "Hän liittää kaikkiin käskyihinsä niiden täyttämiseen tarvittavan kyvyn." (KV 243.)

Paavali lainaa näitä jakeita puhuessaan pelastuksesta Kristuksessa. Hän viittaa niihin esimerkkinä uskon kautta vanhurskauttamisesta. (Ks. Room. 10:6-10.)

Näiden Viidennen Mooseksen kirjan jakeiden jälkeen Israelia kehoitetaan valitsemaan joko elämä tai kuolema, siunaukset tai kiroukset. Jos he armon avulla ja uskossa valitsevat elämän, he saavat sen.

Tämä pätee meihinkin, eikö vain?

KYSYMYS PALVON- NASTA

Herran ja Israelin liittosuhteeseen kuului keskeisenä osana jumalanpalvelus. Israelilaiset erotti ympäröivästä maailmasta se, että vain he palvoivat tosi Jumalaa eivätkä pakanamaailman vääriä jumalia ja jumalattaria, jotka eivät mitään jumalia edes olleet. ”Näettehän nyt: minä olen ainoa, ei ole muuta jumalaa minun rinnallani.” (5. Moos. 32:39.)

Lue 5. Moos. 4:19, RK 2012; 5. Moos. 8:19; 5. Moos. 11:16 ja 5. Moos. 30:17, 18. Mikä varoitus toistuu? Miksi se oli tarpeellinen Israelille?

Muoinin kuten nykyäänkin Jumalan kansa eli kulttuurissa ja ympäristössä, joka oli täynnä normeja, perinteitä ja käsityksiä, jotka olivat ristiriidassa heidän uskonsa kanssa. Siksi kansan oli oltava varuillaan, ettei maailman tavoista, idoleista ja ”jumalista” tulisi heidänkin palvonnan kohteitaan.

Jumalamme on ”kiivas Jumala” (5. Moos. 4:24; 5. Moos. 5:9; 5. Moos. 6:15, RK 2012), ja hän yksin Luojanamme ja Lunastajanamme on arvollinen saamaan palvontamme. Ei ole väliomaastoa: me joko palvomme Herraa, joka antaa elämän, hyvyyden ja siunauksen, tai me palvomme jotakin muuta ”jumalaa”, joka tuo pahuutta, kirouksia ja kuoleman.

Lue Ilm. 13:1-15. Miten palvonta on näissä jakeissa esitetty? Vertaa Ilm. 14:6-12. Miten Ilmestyskirjan kohdan tapahtumat heijastelevat varoitusta, joka annettiin jo 5. Mooseksen kirjassa?

Vaikka asiayhteys on eri, asia on sama: haluavatko ihmiset palvella oikeaa Jumalaa ja saada elämän, vai antavatko he periksi kohtaamalleen avoimelle tai hienovaraiselle painostukselle ja kääntävät uskollisuutensa pois hänestä ja valitsevat kuoleman? Vastaus löytyy jokaisen yksilön sydäimestä. Jumala ei pakottanut Israelia seuraamaan itseään, eikä hän pakota meitäkään. Pakko kuuluu pedon ja hänen kuvansa käyttämiin keinoihin (ks. Ilm. 13). Jumala toimii rakkaudesta.

Miten varmistumme siitä, ettemme hitaasti ja huomaamatta vaihda uskollisuuttamme Jeesusta kohtaan uskollisuudeksi muita jumalia kohtaan?

KERTAUS

Lisääaineistoa: Meille kaikille annetaan valinnan mahdollisuus. Avainsana on ”valinta”. Asia ei ole niin, kuten jotkut uskovat, että Jumala olisi ennalta määrännyt tietyt ihmiset jo ennen heidän syntymäänsä kadotukseen ja vieläpä palaamaan helvetissä ikuisesti. Raamatun opetuksen mukaan meidän oma vapaa valintamme määrittää sen kumman kolmen joukon (elämän, hyvyyden ja siunauksen vai kuoleman, pahuuden ja kirouksen) saamme osaksemme. Hyvä on tietää sekin, että vaikka joku tekisikin väärän valinnan, lopputulos on kuolema, ikuinen kuolema, ei ikuinen kidutus koskaan sammumattomassa tulijärvässä.

”Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme’ (Room. 6:23). Samalla kun vanhurskaiden perintönä on elämä, jumalattomien osana on kuolema. Mooses julisti Israelille: ’Minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan’ (5 Moos. 30:15). Näissä raamatunkohdissa ei tarkoiteta Aadamille julistettua kuolemaa, sillä koko ihmiskunta kärsii hänen rikkomuksensa rangaistuksen. Iankaikkisen elämän vastakohtana esitetään ’toinen kuolema’.” (8AO 55.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa vielä tiistain tutkisteluosuuden ajatuksesta siitä, antaako Jumala suoraan rangaistuksen tottelemattomuudesta tässä ja nyt vai ovatko kiroukset ennemminkin osa synn ja seurauksen lakia, joka vääjäämättä toteutuu? Vai voiko kyse olla molemmista? Tai kenties joskus on kyse toisesta ja toisinaan toisesta? Miten ymmärrämme aiheen?

2. Mitä yllä olevassa Ellen Whiten lainauksessa esiintyvät raamatun tekstit opettavat Jumalan voimasta, joka on meidän saatavillamme synnin voittamiseksi?

3. Lue Room. 10:1-10. Paavali lainaa siinä ajatuksia kohdasta 5. Moos. 30:11-14 selittäessään pelastusta, jonka saamme uskomalla Jeesukseen sen sijaan, että pyrkisimme saamaan sen lain kautta. Miksi Paavali lainasi näitä Viidennen Mooseksen kirjan jakeita? Huomaa erityisesti Room. 10:10: ”Sydämen usko tuo vanhurskauden, suun tunnustus pelastuksen.” Mitä Paavali haluaa tällä sanoa?

4. Millä tavoin oma kulttuurisi, yhteisösi ja sosiaalinen ympäristösi voi vaalia näkemyksiä, jotka voivat johtaa väärään palvontaan, jos et ole varovainen niiden suhteen?